

mig om. Jeg skal endnu med Hensyn til § 5 bemærke, at der indeholdes en mindre heldig Bestemmelse, som rigtignok ogsaa fandtes i den ældre Lov, nemlig, at der for denne Stats Ansættelse er fastsat et Maximum. Herpaa lægger jeg imidlertid ikke megen Vægt, da Loven kun vil blive af eet Aars Varighed. Den samme Bemærkning kan gøres med Hensyn til § 7, naar det deri bestemmes, at de ikke Næringsdrivende, der svare 5 Portioner Hjælpestat, skulle have samme Rettigheder som de, der svare 5 Portioner Næringsstat, uagtet, som bekendt — og efter Lovforslaget vil det nok ogsaa blive Tilfældet for næste Aar —, en Portion Hjælpestat kun udgjør omtrent Halvdelen af hvad en Portion Næringsstat udgjør. Man har derved i en ikke ringe Grad vist Disfavor mod de Næringsdrivende, idet man har forlangt, at de, for at nyde visse kommunale Rettigheder, skulle svare en dobbelt saa høi Stat som de ikke Næringsdrivende. Heller ikke denne Bemærkning lægger jeg særdeles Vægt paa; men de to først omtalte Punkter anser jeg for at være af stor Betydning, navnlig at der tilføies i den første Paragraph, at for Fremtiden blive disse to Skatter at forene til een fælles Stat, efter Gyne og Vilkaar, eller etstet Formue og Lærlighed. — Forsaavidt det andetsteds er blevet bemærket, at Tiden turde være for kort til at fremkomme med noget omfattende Forslag i denne Henseende, da tror jeg, at, hvis det ærede Thing gaar ind paa de Forslag, jeg skal tillade mig at fremsætte, vil det i høi Grad lette Afhjælpsen for Communalbestyrelsen. Har man først et Princip at gaae ud fra for derefter at forme Loven, da har dette ikke nogen særdeles Banffelighed, hvorimod, naar man først skal forhandle om, hvilke Principer der skulle lægges til Grund for Loven, og hvorledes disse Skatter, naar man vil vedligeholde dem begge, skulle fordeles, saa er der en vid Mark til vidtløftige Forhandlinger; men, naar Rigsdagen udtaler sig for, at for Fremtiden skulle disse to Skatter forenes, da vil det, antager jeg, ikke have nogen Banffelighed for Communalbestyrelsen at udarbejde et nyt Lovforslag, som Rigsdagen vil kunne tiltræde.

Lehmann: Idet jeg naturligtvis for mit Bedkommende skal forbeholde mig nærmere at overveie de i dette Øieblik bebudede Ændringsforslag, kan jeg dog allerede nu paa dette Stadium af Sagen ikke tilbageholde den Øtring, at jeg ved at gjøre mig bekendt med de foregaaende Forhandlinger, ikke har faaet andet Indtryk, end at det har båret i høi Grad rigtigt, at Folkethinget ikke har taget Initiativet til en Forandring i dette dog i Hovedsagen kommunale Anliggende, men at det paa den anden Side, ved at indskrænke Loven til at gjælde for eet Aar, har givet alle Bedkommende en indtrængende Opfordring til at benytte dette Aar til at klare de mangfoldige derom opstaaede Spørgsmaal. Den ærede sidste Taler har ganske vist Ret i, at man vilde spare de meget vidtløftige Forhandlinger, som han forudsæer, ved nu uden al Forhandling at afgjøre det Spørgsmaal, som skulde være Forhandlingernes Gjenstand; men jeg troer ikke, at det er den eneste Maade, hvorpaa man kan komme til et Resultat.

Drieser: Ja, naar jeg i mit tidligere Foredrag berørte, at Forhandlingerne vilde lades paa den af mig antydede Maade, saa kan dette naturligtvis ikke være det eneste og afgjørende Moment for mig; hvis der ikke allerede ved hvad der tidligere er påseret i Borgerrepræsentationen havde vist sig en afgjort Stemning for, at disse to Skatter burde forenes, vilde jeg ikke have omtalt det; men jeg skal i den Henseende henvise til, at Borgerrepræsentationen navnlig i 1854 var saa godt som aldeles eenstemmig for, at disse Skatter burde forenes, eller at der burde paalægges Byen en saakaldet Bystat. Om jeg mindes ret, var Stemningen saaledes, at der var 25 Stemmer imod 1 for, at der burde paalægges en Fællesstat under Navn af Bystat. Dette gik ikke igjennem, fordi en Majoritet i Magistraten var derimod saavel som det daværende Ministerium, der aldeles modsatte sig Saadant. Men da, som sagt, Stemningen for 4 Aar siden i Borgerrepræsentationen har været saa afgjort derfor, antager jeg det ikke for urimeligt, at den endnu den Dag idag vilde komme til det samme Resultat, men flere er det